

Motion till riksdagen 2010/11:Ju347

av **Helena Bouveng (M)**

Utslussningen från slutet ungdomsvård

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbättra utslussningen från slutet ungdomsvård och se över hur uppföljningen efter utslussningen kan förbättras.

Motivering

Erfarenheterna visar att tiden då en ung lagöverträdare lämnar slutet ungdomsvård för ett liv i frihet är en kritisk fas. Risken att ungdomen återvänder till ett negativt livsmönster är då särskilt stor. I normalfallet återvänder ungdomar som frigges från slutet ungdomsvård till den hemmiljö som de befann sig i innan tiden på institution. Om då stödet som ungdomarna fått under strafftiden samtidigt upphör finns stor risk att ungdomarna upprepar de misstag som lett till straffpåföljd.

Vården som erbjuds under institutionstiden är bra. Ofta finns behov av fortsatta åtgärder från samhällets sida efter det att den unge lämnat institutionen. Det är därför synnerligen viktigt att den vård som ges vid institutionen följs upp av åtgärder efter utskrivningen och att det skapas en sammanhållen vårdkedja.

Eftervården ska vara dimensionerad efter den unges behov. Här krävs både generella och individuella åtgärder som leder till positiva resultat och inte ett sätt att bli av med ett problem. Det kan handla om skola, sysselsättning, stöd till familj och andra nätverk som kan behövas för att hålla den unge borta från sina gamla gäng och mönster.

De ungdomar som dömts till slutet ungdomsvård har många gånger en komplex problembild som kräver att den berörda personalen är utbildad och väl insatt i den typ av frågor och situationer som kan uppkomma under efter-

Fel! Okänt namn på

vårdstiden. Institutioner skulle därför tillsammans med socialtjänsten ansvara för en bra inlussning till ett fungerande vuxenliv.

För att säkerställa en god eftervård och minska risken för återfall i brott måste stat och kommun bli bättre på att samordna sina insatser. Stödinsatser som påbörjats under tiden på institution måste följas upp efter frigivningen.

Idag är det långt ifrån alla som lämnar sluten ungdomsvård som får stödinsatser efter avslutat straff. Det ser olika ut i olika delar av landet, vilket är oacceptabelt. Att alla ungdomar, oavsett var de bor, får den eftervård de behöver måste säkerställas.

Stockholm den 21 oktober 2010

Helena Bouveng (M)